

תשורה

משמחת נישואין
של
שמואל וגאלדא
סימפסאן

אם ציב זענען
זאלען זיך פאר
זיך (אונזער)
אויסגעבן
ע.א.

2012
אויסגעבן

יום שני, ד' תמוז, ה'תשס"ח

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב מ' שמואל שי' עב"ג הכלה מרת גאלדא תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת – מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו – הכוללת מענות ואגרות קודש מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בפירסום ראשון. ומכתב של הרה"ח ר' יעקב זכרי' מסקאליק בקשר לגאולת כ"ק אדמו"ר הריי"צ ביום ג' תמוז ה'תרפ"ז, בו נתוספו פרטים חדשים בפרשת הגאולה.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו.

הורי הכלה

דוד יצחק ופייגא חסדן

הורי החתן

יוסף יצחק וסימא סימפסאן

זקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' שלום מנחם מענדל וזוגתו מרת רחל שיחיו סימפסאן

הרב ר' פנחס וזוגתו מרת פעסיא שיחיו (סלוין) פודרביניק

שם הכלה כשם החותנת

מענה לא' שהציעו לו שידוך ושם המדוברת כשם אמו:

באם המדוברת יר"ש - יוסיפו לה עוד שם, 30 ימים לפני התנאים (ע"י [= על-ידי] מי שברך בביהכנ"ס [= בבית הכנסת] וכו"ב) ומה טוב שגם תחתום מזמן לזמן באופן זה, ואז אין מקום לחשש כלל.

באם המדוברת יר"ש [= יראת שמים] וכו' - יוסיפו לה עוד שם, 30 ימים לפני התנאים (ע"י [= על-ידי] מי שברך בביהכנ"ס [= בבית הכנסת] וכו"ב) ומה טוב שגם תחתום מזמן לזמן באופן זה, ואז אין מקום לחשש כלל.

ניהול המוסד על-פי שו"ע

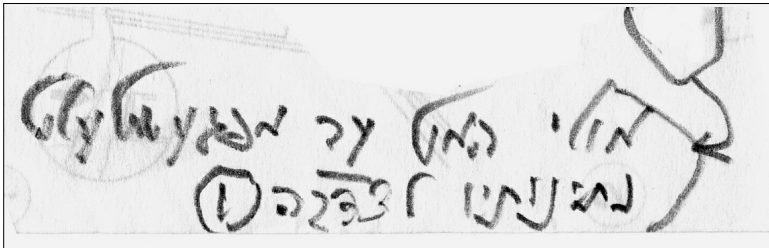
ענין מהסבך: אין בזה ענין סגולתי, כ"א [= כי-אם] ענין סיבה ומסובב: מה למוסדות שהנני שייך אליהם ולהכנסות שהם היפך השו"ע? ובמילא התוצאות כנ"ל.

מענה לא' שהסתבך בחובות בניהול המוסד שבהנהלתו וניסה ללא הצלחה לצאת מהסבך:

אין בזה ענין סגולתי, כ"א [= כי-אם] ענין סיבה ומסובב: מה למוסדות שהנני שייך אליהם ולהכנסות שהם היפך השו"ע? ובמילא התוצאות כנ"ל.

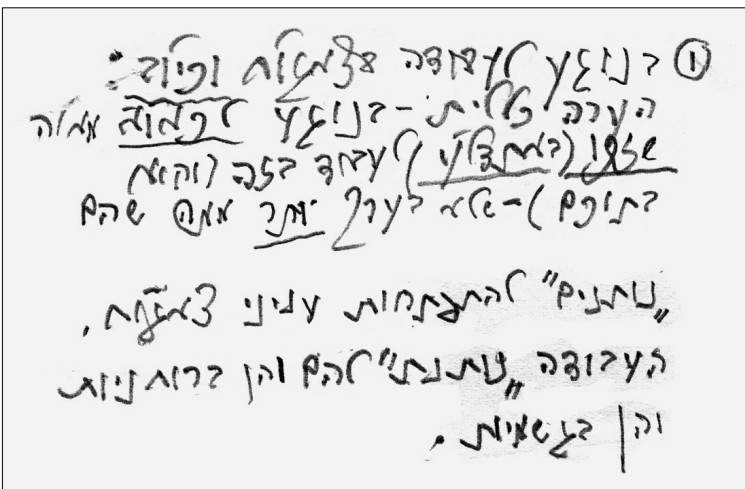
העצה להצלחה בעסקים – נתינה לצדקה

מענה לאחד שכתב על קשיים בעסקיו, וכלשונו: פלוצלינג האָט זיך אָפּגעשטעלט אינגאַנצן דער פאַרקויף״:

אולי האָט ער אָפּגעשטעלט נתינותו לצדקה

זכות העבודה בצא"ח

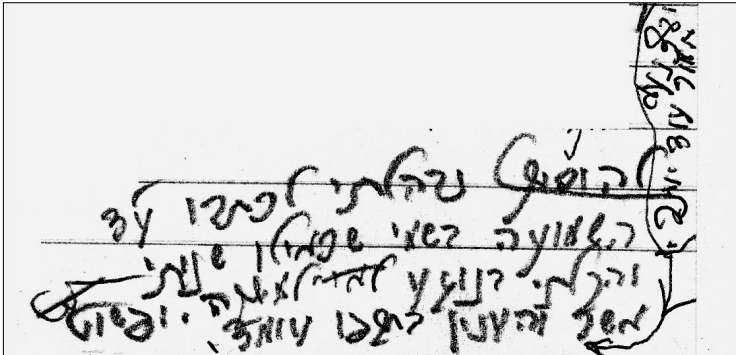

במענה שלפנינו מבהיר הרבי את הזכות הגדולה בעבודה בצעירי אגודת חב"ד:

בנוגע לעבודה בצאגו"ח וכיו"ב:

הערה כללית – בנוגע לכאן"א [= לכל אחד ואחד] מאלה שזכו [באתדל"ע] = באתערותא [דלעילא] לעבוד בזה (והוא בתוכם) – שלא בערך יתן ממה שהם "נותנים" להתפתחות עניני צאגו"ח, העבודה "נותנת" להם והן ברוחניות והן בגשמיות.

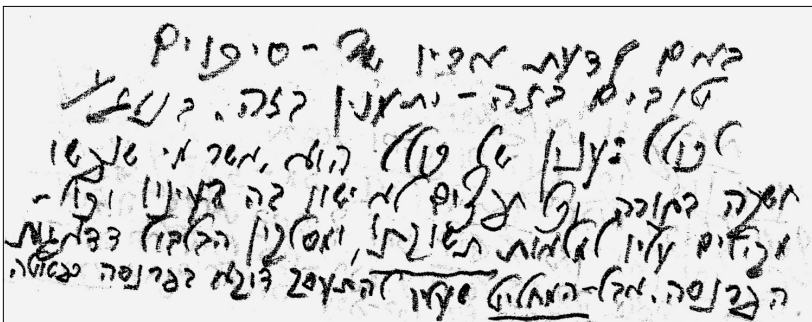
גזירת המשקה בתקפה עומדת

מענה לא' התמימים שכתב
שמע שהרבי ביטל את גזירת
המשקה:

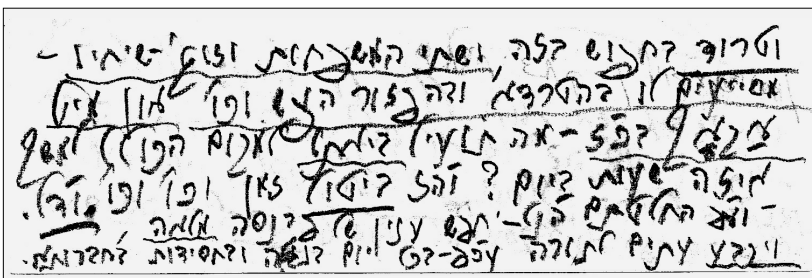
נבהלתי לכתבו ע"ד השמועה
בשמי שכאילו שניתי והקלתי
בנוגע למשקה. ופשוט אשר
והענין בתקפו עומד, ובצנעא
חמור עוד יותר.

כולל - למי שנפשו חשקה בתורה

מענה לא' האברכים
שכתב שלאחרי נישואיו
הוצע לו לחלק את יומו,
חצי יום בלימוד כולל
וחצי יום בעסקים:

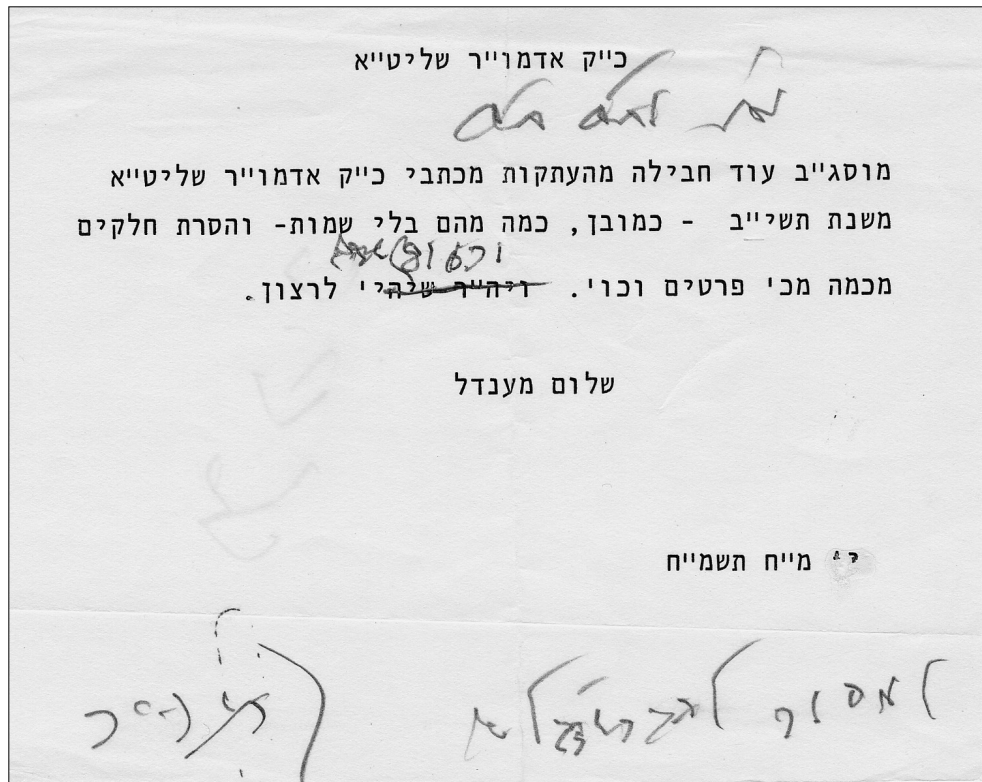
באם לדעת אביו שי' -
סיכונים טובים בזה -
יתענין בזה.

בנוגע לכולל: ענין של
כולל הוא, אשר מי שנפשו
חשקה בתורה וכל חפצים
לא ישוו בה בעיניו, וכו' -
מקילים עליו למלאות
תשוקתו, ומסלקין הבלבול

דדאגות הפרנסה. אבל- המחליט שעליו להתעסק דוקא בפרנסה כפשוטה וטרוד בחפוש בזה,
ושתי המשפחות וזוג' - שיחיו - מסייעים לו בהטרדא ובהפזור הנפש וכו' און מיט א קאד בכ"ז
[= בכל זה] - מה תועיל ביאתו למקום הכולל למשך איזה שעות ביום? וה"ז [= והרי זה] ביטול
זמן וכו' וכו'. - וע"פ [= ועל פי] החלטתם הנ"ל - יחפש ענין של פרנסה מלאה, ויקבע
עתים לתורה עכ"פ [= על כל פנים] - בכל יום בנגלה ובחסידות בחברותא.

הדפסת ה'אגרות קודש'

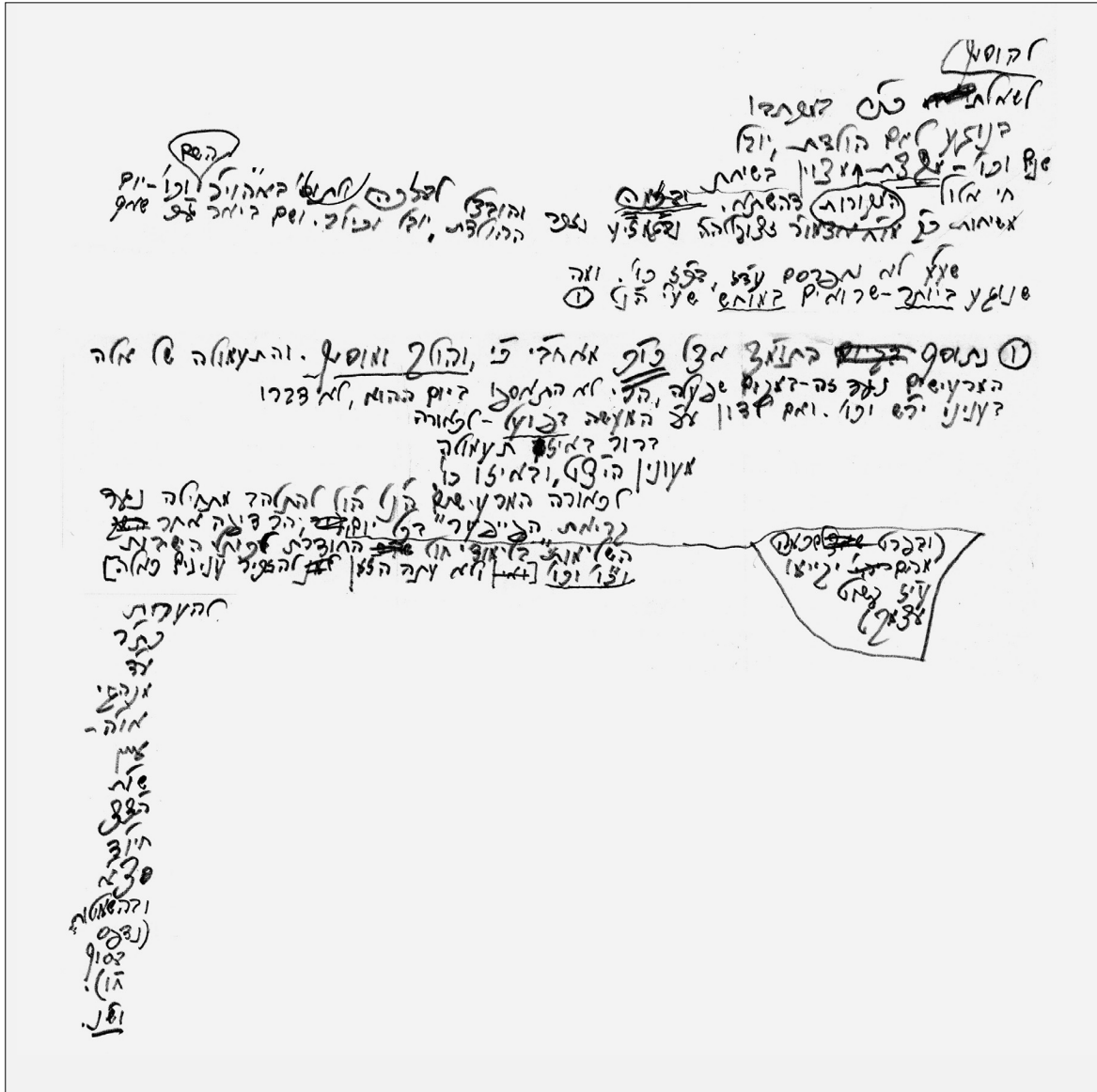

כאשר הורה הרבי למזכיר הרה"ח ר' שלום מענדל שי' סימפסון - סב החתן - בשנת תשמ"ז על הדפסת סדרת האגרות קודש שלו, הורה לו הרבי שימין את המכתבים שנמצאים בארכיון המכתבים שתחת אחריותו, וידיפס מהם את המכתבים שתוכנם שייך לרבים.

לפנינו אחד המענות של הרבי על חבילת המכתבים דשנת תשי"ב שהכניס הרב סימפסון לרבי, לאחרי שמין את המכתבים: "נת' ות"ח ת"ח". ועל זה שכתב: "ויה"ר שיהי' לרצון". ענה הרבי: "וכמובן שהם [לרצון]"

והרבי הורה להרב סימפסון "למסור להורשדב"ל שי"י" [להר"ר שלום דובער לוינ שי'], שערך את האגרות קודש לדפוס.

המקור לצייון יובל ליום הולדת וכיו"ב

בשנת תשכ"ג, עורך הרבי בכמה וכמה התוועדות ואגרות ק' לצייון את השנה - שנת הק"ן להסתלקות אדמו"ר הזקן, בהוספה בלימוד תורתו של רבינו הזקן וכיו"ב.

אחד מחשובי הרבנים כתב לרבי וכלשונו: שמעתי וראיתי בעיתונים כי כ"ק הכריז לחוג השנה כשנת היובל של 150 שנה ליום פטירתו של הגה"ק אור עולם אדמו"ר הזקן בעל התניא זצלה"ה זי"ע ועכי"א. בודאי צריכים לזכור התורות והשיחות והעובדות מרבינו הזקן, וע"ז נאמר זכר צדיק לברכה, כלומר המזכיר זוכה ג"כ לברכות - אבל לאו דוקא בשנת היובל של 150.

שמואל וגאלדא שיחיו סימפסאן

מעולם לא שמעתי שאצל חסידים מכל הענפים מתלמידי הבעש"ט ז"ל יחוגו שנות היובל, ומדוע לא התנהגו כן הצדיקים הקודמים? וגם כפי מיעוט ידיעתי לא שמעתי ולא ראיתי שנשיאי חב"ד לדורותם יחוגו ויציינו שנת היובל ליום פטירת הבעש"ט או המגיד הגדול או בעל התניא, רק ערכו יומא דהילולא בכל שנה ושנה, אבל לא ציון של סכום שנים, והנני רואה בזה התחקות למנהגי המודרנים שמקורם במנהגי הגוים.

ובודאי יש לכת"ה טעמים ונימוקים ומקורים לזה אשר נעלמו ממני. בכך מאד אבקש מכהדר"ג אם אפשר להודיעני טעמו ונימוקו, בכדי להסיר החששות מלבי, כי כ"ק מכירינו שאין אני בא ח"ו לקנתר רק בבחינת ילמדני רבינו.

על שאלתו זו ענה הרבי:

שאלת כת"ר במכתבו בנוגע ליום הולדת, יובל שנים וכו' – מקצת המקורות מצוין בשיחת חי אלול דהשתא. ובכמה משיחות כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע נזכר והובדל לברכה ולתוס' באהוי"ר [= באהבת ויראת] השם וכו' – יום ההולדת, יובל וכיו"ב. ושם ביאר ג"כ [= גם כן] שאף שע"ע [= שעד עתה] לא נתפרסם עד"ז [= על דבר זה], בכ"ז [= בכל זאת] כו'.

ומה שנוגע ביותר – שרואים במוחש שע"י [= שעל ידי] הנ"ל נתוסף בתומ"צ [= בתורה ומצוות] אצל כו"כ מאחב"י כ"י [= כמה וכמה מאחינו בני ישראל כן ירבו], והולך ומוסיף.

והתעמולה של אלה המרעישים נגד זה – במקום שפעלה, הרי לא התאספו ביום ההוא, לא דברו בעניני יר"ש [= יראת שמים] וכו', ואם לדון ע"פ [= על פי] המעשה בפועל – לכאורה ברור באיזו תעמולה מעונין היצ"ט [= היצר טוב], ובאיזו כו'.

לכאורה המרעישים הנ"ל הו"ל להתלהב מתחילה נגד קריאת "הפייפער" בכל יום (ובפרט שכמה מהם יקיימו עי"ז קשוט עצמך), הרדיפה אחר ה"שלימות" בלימודי חול החודרת לכותלי הישיבות וכו' וכו' [ולא עתה הזמן להזכיר ענינים כאלה].

להערות כת"ר ע"ד מנהגי או"ה [= אומות העולם] – עיין שו"ת הצ"צ חיו"ד סצ"א ובהשמטות (נדפס בסוף ח"ו). וש"נ.

ב"ה, ג' פ' דברים. מאסקוע
 ידידי הרה"ג מ"מ ה לאקשין
 שלום וברכה:

אי אפשר בשום אופן להעריך עלי גליון כל העבר במשך חודש ימים, ימי הצער והיסורים הנוראים אשר לא ניתנו להגלות, מה שסבל הוא [אדמו"ר הרי"צ] ואנחנו פה, ומה גם לכותבם בשעתא חדא וברגעא חדא ובתנאים מוגבלים ידועים ובלתי ידועים, עד כמה שחפצי אדיר אשר ידעו דבר דבר על אופן, ועד כמה כי יהי נחוץ ונחוץ (הוא במאד מאד) אשר ידעו כל פרטי הענין בסדרו, ונוגע הוא בבת עין ר' ישראל.

בכל זה לא אוכל למלאות החפץ הכפול והתועלת המשולש מטעמים האמורים, ואכתוב רק ראשי פרקים, ואסמוך על דברי רז"ל במעשה מרכבה שהשומע הוא חכם ומבין מדעתו.

שני ימים הראשונים [ממאסרו], ביום הרביעי וביום החמישי אף מעט מים לא בא אל פיו, ורק ביום השישי אחר מנחה (שלא רצה לכנוס לש"ק בתענית) טעם מעט מזונות עם מים (ורק בש"ק הי' לו לחם משנה), סוף כל התשע עשר יום ולא אכל רק מזונות עם מים.

ביום השני בלילה היתה החקירה הראשונה, וביום השמיני למאסרו קראוהו להודיע אשמתו ועונשו, והודיעו לו כי עונשו קשה ביותר, המגיע בעד אשמתו היא אחת מד' דברים אלו: משפט מות ר"ל, וע"י חנינה יחליפו בעשר שנים מאסר קשה, שילוח בארץ גזירה על עשר שנים, חמשה שנים, והיותר קל הוא מאסר קשה יחידי לשבת בחדר צר מיוחד להיות מובדל מן העולם בכל עוז תוקף השמירה על משך זמן שלושה שנים, ואחרי כלות השלושה עוד שנה אחת לעבוד עבודת כפי' בפרך.

ביום החמשה עשר למאסרו נקרא לשמוע את דבר העונש אשר נחרצו עליו, ויודיעוהו כי החליפו לו כל העונשים הקשים וחמורים על שילוח לעיר קטנה בפנים המדינה על משך שלשה שנים, והשילוח יהי' בשמירה גדולה של מזויינים, ואשר בו ביום הוא נשלח אל המקום ההוא.

בעמדנו בימים הסמוכים לחג הגאולה י"ב-י"ג תמוז, מביאים אנו העתק ממכתבו של הרה"ח ר' יעקב זכרי' מסקאליק (זוראוויצער), ששימש כמזכירו של אדמו"ר הרי"צ בעת שהותו במאלאחאווקא הסמוכה למוסקבה, לאחר גאולתו בי"ב-י"ג תמוז ה'תרפ"ז, במשך ששה שבועות, ומשם כתב מכתבים בהוראת הרבי הרי"צ לעסקני אנ"ש ברחבי תבל.

את המכתב שלפנינו כתב להרה"ח ר' מנחם מענדל לוקשין, מרבני חב"ד ויו"ר אגו"ח בארצות הברית, במכתבו מגולל בפרטיות את המאורעות, היסורים והפחדים של הרבי הרי"צ ובני ביתו, בימים שקדמו לחג הגאולה ג' תמוז ה'תרפ"ז, וביניהם פרטים רבים שעד עתה לא פורסמו כלל.

